

[Carlsen-Skiødt.]

maalene overhovedet liden Interesse for mig. Et Hovedspørgsmaal er netop det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Krag nylig var inde paa, det Spørgsmaal, som er opstaaet i de sidste Aartier, angaaende Forholdet mellem de voksende Købstæder og de til Købstæderne grænsende Distrikter eller Landkommuner. Jeg maa dog ogsaa holde for, at det er ganske forsvarligt under § 18, sidste Stykke, ikke blot at drøfte Spørgsmaalet om en Udskillelse, men ogsaa om en Indlemmelse. Det er et Spørgsmaal, der netop stærkt er kommet frem i de senere Aar. Hvis den højtærede Minister ønsker det drøftet ved en Ændring af Indlemmelsesloven, staar det Ministeren frit for at forelægge et Lovforslag derom; men jeg kan ikke se rettere end, at det er fuldt forsvarligt efter de Principper, der arbejdes efter her paa Rigsdagen, at tage Spørgsmaalet frem her. Det har jeg gjort, og det vil jeg gøre, og jeg haaber, det vil være muligt at faa nogen Ørenlyd for det, da det er et Spørgsmaal, der paatrænger sig til en forsvarlig Løsning. Jeg maa i høj Grad beklage, at den højtærede Minister paa Forhaand stiller sig afvisende overfor dette for Befolkningen saa vigtige Spørgsmaal.

Holger Kristiansen: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Krag. Det ærede Medlem karakteriserede Bestemmelserne i Forslagets § 11, 6te Stykke, som en Karikatur. Ja, hver Ting kan karikeres, og det ærede Medlem Hr. Krag trækker Forslagets Bestemmelser ud i en Karikatur paa en Maade, som slet ikke har noget med de faktiske Forhold at gøre. Naar det ærede Medlem siger, at tilsvarende Bestemmelser for det høje Folketings Vedkommende maatte føre til, at Udvalgene maatte omfatte alle Tingets Medlemmer, for at et enkelt Medlem kunde repræsenteres i Udvalg, saa er det at karikere Sagen paa en saadan Maade, at det ikke har den fjerneste Forbindelse med det foreliggende Forslag.

Det ærede Medlem maa, naar han kan sige noget saadant, ikke have læst Lovforslagets Bestemmelser. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere blot de første Linier af § 11, 6te Stykke, der lyder saaledes:

„Naar Byraadet skal foretage Valg til et staaende Byraadsudvalg, og et Antal Byraadsmedlemmer, der ellers ikke vilde blive repræsenteret i Udvalget,

vilde opnaa saadan Repræsentation, saafremt Udvalgets Medlemsantal forøges med et Medlem udover det i Vedtægten fastsatte Antal, da skal saadan Udvidelse finde Sted, naar de paagældende Medlemmer senest umiddelbart forinden det Byraadsmøde, i hvilket Valget skal foretages, anmelder sig som Valgruppe ved det oftnævnte Valg.“

Heraf vil man da forstaa, at der ikke kan blive Tale om en saadan Udvidelse, som det ærede Medlem Hr. Krag var inde paa. De smaa Grupper i et Byraad har det forholdsmæssige Ansvar for Kommunens Anliggender, og de bør ogsaa, som den højtærede Indenrigsminister nævnte det i sin Tale, have en tilsvarende Adgang til i det mindste at følge Sagernes Gang. Det kan ikke krænke nogen berettiget Interesse at tage det Hensyn til de smaa Grupper, som Lovforslaget tilsigter.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg tænker, at den fortsatte Forhandling om Kommunernes større eller mindre Bevægelsesfrihed med større Udbytte kan føres i det kommende Udvalg, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at der for mig ikke kan være Tvivl om, at det Forslag, han stillede i Landstinget, og ifølge hvilket der blev sat et ganske bestemt Beløb pr. Indbygger som Grænse for, hvor stort et midlertidigt Laan en Kommune maa optage, ikke er praktisk.

Det ærede Medlem vil utvivlsomt være enig i, at det Krav, der med Rette her fra Indenrigsministeriets Side kan stilles, kan være højst forskelligt — og kan være højst forskelligt begrundet overfor de forskellige Byer. Der er ikke Tvivl om, at der kan være nogle Byer, overfor hvilke Indenrigsministeriet maaske ikke vil nære nogen som helst Betænkelse ved et midlertidigt Laan af en vis Størrelse, medens det vil nære Betænkelse ved et tilsvarende Laan, naar det drejer sig om en anden Kommune.

Derfor er det netop, at Lovforslaget her er formet saaledes, at der gives Indenrigsministeriet en Adgang til at følge, hvad der sker paa det Omraade, og dermed ogsaa en Adgang til at henvende sig til den paagældende Kommune. Det ærede Medlem er selvfølgelig ganske indforstaaet med, at Indenrigsministeriet har andre Magtmidler end selve det, der ligger i, at der i Loven er givet Adgang til at nedlægge et bestemt Forbud i det enkelte Tilfælde.

Dernæst maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke i mindste Maade tilsigtet, at Oprettelsen af denne Jordfond skulde med-